

НОВОГОДИШЕНЪ КЪСМЕТЬ

Отъ една седмица Слави се готвѣше. За Нова година, както другъ пжть, на Хижата приготвяха голѣма елха. За това съобщаваха дори и въ вестниците. Два цѣли дни Цанито се молї да взематъ и нея, сърдї се, плака, но Слави остана неумолимъ. Като рече — не, и не!

— Дечурлига зимно време въ планина не водя! Разбра ли? Ще ни срещне по пжтя я вълкъ, я мечка — какво ще те правимъ тогава?.. А?.. Ние съ Любена сме друго — нашата работа е мжжка работа! Казахъ ти — не може, и толкозъ!

Цанито го гледаше уплашено съ насълзени очи. На Слави му дожалѣ.

— Тебе ще те водимъ, — додаде той, — като цъвнатъ цвѣтятa. Сега, аслж, защо ти е? Само снѣгъ, студъ — и мечки...

— Мечки... какви мечки? — изхълца Цанито. — Че мечките нали спятъ презъ зимата?